
Roli i gruas
në luftimin
e armiqve
Shejh Jusuf Bin Salih
El-Ujejri
(Allahu e pastë
mëshiruar)

Roli i gruas në luftimin e armiqve

Shejh Jusuf Bin Salih El-Ujejri

(Allahu e pastë mëshiruar)

Përmbajtja:

- Hyrje
- Gratë prej pengesave për Xhihad, apo prej përkrahëseve të tij
- Shembuj të muxhahideve prej grave të selefëve
- Shembuj të muxhahideve prej grave të kohës sonë
- Përmbledhje se çka dëshirojmë prej teje, motër e nderuar

Me emrin e Allahut, Mëshiruesit, Mëshirbërësit

Me të vërtet të gjitha falënderimet i takojnë Allahut, dhe paqja dhe shpëtimi i Allahut qofshin mbi të Dërguarin e Allahut, familjen e tij dhe mbi të gjithë shokët e tij.

Më pastaj:

Motra ime e ndershme,

Me të vërtet për ty është një rol i rëndësishëm dhe i madh; dhe ti duhet të ngritësh dhe ta përmbushësh rolin tënd të obliguar në konfrontimin e islamit me kryqëzatën e re e cila po zhvillohet prej të gjitha kombeve të botës kundër islamit dhe muslimanëve. Unë do të drejtohem ty në këto faqe dhe do ta zgjati këtë vetëm për shkak të rëndësisë së temës; e cila [temë] ka nevojë që këto faqe të dyfishohen. Pra dëgjo, Allahu të mbrojt dhe të ruajt ty.

Umeti mysliman sot po vuan prej llojeve të ndryshme të nënçmimit dhe poshtërimit të cilat nuk mund të numërohen;

[nënçmim dhe poshtërim] i cili nuk ka qenë i njohur në epokat e më hershme, dhe asnjëherë nuk kanë qenë më të përhapura se sot. Dhe ky nënçmim dhe poshtërim nuk është si rezultat i numrit të vogël të Umetit islam apo për shkak të varfërisë së tij – i cili sot numërohet si Umeti më i madh, njashtu siç është i vetmi Umet i cili posedon pasuri dhe elemente ku armiqtë e tij nuk i posedojnë. Dhe pyetja e cila vetë parashtrohet është: cili është shkaku për këtë nënçmim dhe poshtërim prej të cilit po vuan sot, i cili nuk ka nevojë për para dhe burra?

Ne themi se arsyeja na është treguar prej Pejgamberi tonë s.a.v.s., me thënien e tij të raportuar në Ahmed dhe Abu Davud, prej Theubanit, Allahu qoftë i kënaqur me te, i cili ka thënë:

"Njerëzit së shpejti do ta thërrasin njëri tjetrin që të ju sulmojnë juve sikurse njerëzit të cilët i ftojnë të tjerët që ta ndajnë ushqimin e tyre." Dikush pyeti, "A do të jetë ajo për shkak të numrit tonë të vogël në atë kohë?" Ai u përgjigj, "Jo, ju do të jeni të shumtë në numër në atë kohë: por ju do të jeni si shkumë dhe zgjyrë i cili bartet prej përroit (prej ujit), dhe Allahu do ta merr frikën e juaj prej zemrave të armikut dhe do të hedhë El-Uehm në zemrat tuaja. " Dikush pyeti, "O i Dërguar i Allahut, çka është El-Uehm? Ai u përgjigj, "Dashuria për Dynja dhe urrejtja e vdekjes." Dhe në një transmetim tjetër prej Ahmedit, "Të urrejturit tuaj ndaj të luftuarit."[1]

1 Sunen Abi Daudi #3745; Musned El-Imam Ahmedi #8356

Pra kjo është përgjigjja e asaj pyetje marramendëse. I Dërguari ynë, s.a.v.s. i është përgjigj asaj 1400 vite para se ajo të ndodhë. Dhe sëmundja e cila e shkatërroj Umetin islam është dashuria për dynja dhe urrejtja e vdekjes. Pra kur Umeti filloj ta donë dynjanë dhe ta urrej vdekjen, përshkrimi i Allahut për jehudit në Fjalën e Tij:

ti ke për të gjetur ata (jehuditë), bile edhe më lakmues (për jetë) se idhujtarët.[2]

iu aplikua atij [d.t.th. Umetit islam]. Dhe fjala "jetë" këtu erdhi si emër i pacaktuar, që donë të thotë se e përfshin çdo lloj të jetës, qoftë ajo jetë e turpërimit dhe poshtërimit, apo jetë e shtazëve, apo jeta e insekteve – me rëndësi është se është jetë. Pra Umeti iu ka ngjitur jetesës së ultë e cila nuk i sjell dobi atij apo fes së tij... e tërë kjo për arsye se e ka dashur Dynjanë dhe e ka urrejtur vdekjen.

Dhe rezultati i pashmangshëm i yni për shkak të dashurisë ndaj dynjasë dhe urrejtjes së vdekjes apo të luftuarit është braktisja e xhihadit ku shumë bijë të këtij Umeti – veçanërisht gratë – besojnë se është një rrugë e vdekjes së sigurt, dhe pashmangshmëri, e lënies së dynjasë. Pra kur Umeti Islam e braktisi xhihadin, armiqtë morën pushtetin mbi atë dhe poshtërimi ra mbi atë. Dhe thënia e Pejgamberit s.a.v.s., e raportuar prej Ahmedit dhe Abu Davudit, prej Ibn Umerit Allahu qoftë i kënaqur me ata dy, u bë i vërtet. [Ai tha], **"E kam dëgjuar të Dërguarin e Allahut, s.a.v.s. duke thënë: " Kur të bëni tregti me Al-Inah,** [3] **dhe të shkoni pas bishtit të lopëve** [4]**, dhe ta braktisini xhihadin në rrugën e Allahut, atëherë Allahu do të ju mbuloj juve me turpërim, ku Ai nuk do t'ua largon derisa ti ktheheni fes suaj."**[5] Dhe në transmetimin e Ahmedit, **"Nëse i ndiqni bishtat e lopëve dhe**

ia shitni mallin një personi për një çmim dhe e blen atë prej tij për një çmim shumë të ultë, dhe ta leni xhihadin në rrugën e Allahut, Allahu do ta bëjë që turpërimi të ju ngjitet juve, dhe Ai nuk do t'ua largon atë derisa të ktheheni atje ku keni qenë më parë, dhe ti pendoheni Allahut."[6]

Dhe në bazë të hadithit të sipërpërmendur, na bëhet e qartë se sëmundja të cilën i Dërguari i Allahut s.a.v.s. e ka diagnozuar për ne nuk është asgjë tjetër përveç El-Uehm (urrejtja e vdekjes). Dhe zmbrapsja e kësaj sëmundje gjithashtu na bëhet e qartë, dhe është një turp që na është hedh neve prej të gjitha kombeve – prej adhuruesve të lopës dhe gurëve, e njashtu edhe prej adhuruesve të kryqit dhe tempujve.
Dhe duke iu kthyer tekstit të më sipërm, ne e dimë dhe i vetmi shpëtim prej këtij turpërimi dhe poshtërimi është duke iu kthyer xhihadit dhe dashuria për të luftuar në rrugën e Allahut, dhe braktisja e dynjasë dhe stolive të saj.

2 El-Bekare:96
3 Shënim i përkthyesit: El-Inah është një lloj i kamatës që ka të bëjë me shitjen e një gjëje si hua për një çmim të lartë, pastaj ta blenë atë me një çmim më të ultë
4 Shënim i përkthyesit: Donë të thotë kur ata të jenë të preokupuar me blegtori dhe bujqësi
5 Sunan Ebi Daud #3003; Sunan El-Bejhakiu #10484
6 Musned El-Imam Ahmedi #5304

Gruaja mund të jetë prej pengesave të xhihadit, apo prej ndihmës së tij

Pasi që jemi të bindur se xhihadi është shërimi të cilin i Dërguari i Allahut s.a.v.s. na e përshkroi për neve për këtë Umet që ta lënë këtë gabim, ne e gjejmë se ne ende jemi të pazotë, deri më tani, që të veprojmë sipas asaj bindje. Prandaj, për neve që të veprojmë sipas kësaj bindje, ne duhet të hulumtojmë për pengesat dhe ngatërresat ndaj xhihadit në nivel individual. Dhe rrënja e pengesave dhe ngatërresave të xhihadit [janë të përmbledhura] në një ajet në suren Et-Teube, në thënien e Allahut:

Thuaj (o i dërguar): "Në qoftë se etërit tuaj, djemtë tuaj, vëllezërit tuaj, bashkëshortet tuaja, farefisi juaj, pasuria që e fituat, tregtia që frikoheni se do të dështojë, vendbanimet me të cilat jeni të kënaqur, (të gjitha këto) janë më të dashura për ju se All-llahu, se i dërguari i Tij dhe se lufta për në rrugën e Tij, atëherë, pritni derisa All-llahu nuk vë në rrugën e drejtë njerëzit e prishur.[7]

Këto janë rrënjët e pengesave për xhihad, dhe prej tyre degëzohen një numër i madh i pengesave. Dhe që ta kontrollojmë se si ti mbajmë këto gjëra të dashura që mos të mbizotërojnë mbi dashurin ndaj Allahut, të Dërguarit të Tij dhe xhihadit në rrugën e Allahut është hapi i parë drejt krenarisë, për arsye se ne do ta arrijmë një bindje ku esenca e saj është se dashuria për Allahun, për të Dërguarin e Tij dhe për Xhihadin në rrugën e Allahut është më madhështore dhe më obliguese se sa të gjitha këto gjëra të dashura. Pra, nëse ne e arrijmë atë rezultat, pastaj është obligim për ne që atë bindje

ta tregojmë dhe ta demonstrojmë me veprat tona se dashuria ndaj Allahut, të Dërguarit të Tij, dhe xhihadit në rrugën e Tij janë mbi dashurin e këtyre gjërave kaluese dhe të veniteshe, dhe kjo është çka do ti bëjë bijtë e këtij Umeti që ti japin shpirtrat e tyre për krenarin e islamit dhe të muslimanëve, në mënyrë që ta largojmë prej nesh El-Uehm, ku pastaj popujt mosbesimtarë nuk do të dominojnë mbi Umetin tonë duke e ditur ata se ky Umet ka burra të cilët e donë vdekjen në të njëjtën mënyrë siç ata (mosbesimtarët) që e donë jetën, dhe se ka biznesmen të cilët janë të gatshëm që ta shpenzojnë tërë pasurin e tyre për ti dhënë fitore kësaj feje, sikurse që bëri Ebu Beker Es-Sidku Allahu qoftë i kënaqur me te, dhe se ka nëna (ky Umet) të cilat nuk mund të kënaqen me jetën derisa bijtë e tyre qëndrojnë mbrapa xhihadit. Nëse të gjitha këto aspekte arrihen, atëherë armiqtë e Allahut do të mendojnë me mijëra herë para se ta shqetësojnë Umetin apo para se ta sulmojnë atë.

Në këto faqe ne nuk do të përqendrohemi në kërkimin e detajeve të të gjitha këtyre pengesave, por neve na mjafton që ta cekim një pengesë të cilën e shohim se Umeti ka nevojë që ajo të largohet shpejtë dhe para se gjithash. Dhe ajo pengesë është gruaja e cila manifestohet si nënë, apo grua, apo bijë, apo motër. Të gjitha bien nen ajetin i cili i detajizon pengesat [për xhihad]. Dhe hulumtimi i ynë në pengesën e gruas nuk do të jetë e re për të, por ne sidoqoftë do ti drejtohemi asaj në këto faqe dhe do ta informojmë atë se ajo është njëra prej mjeteve më të mëdha para fitores dhe krenarisë së islamit.

7 Et-Tevbeh:24

Dhe kur themi se gruaja është njëra prej pengesave më të mëdha për fitoren e islamit, ne gjithashtu duhet ta cekim opinionin e kundërt, dhe ai është se gruaja është njëri prej faktorëve më primar dhe më ndikues në fitoren e islamit, me kusht që ajo ta përmbush rrolin e saj me plotë guxim dhe sakrificë.
Dhe këtu do ti transmetojmë për te biografi të cilat ajo duhet ti merr si shembuj të saj në mënyrë që islami të bëhet fitimtarë.

Dhe arsyeja që ne i drejtohemi gruas në këto faqe është për arsye se çka kemi parë në atë, kur një grua është e bindur në një çështje, ajo do të jetë njëra prej nxitëseve më të mëdha për burrin për ta përmbush atë. Dhe nëse ajo është kundër një çështje, ajo do të jetë njëra prej pengesave më të mëdha për burrin që ta kryej atë, veçanërisht nëse ajo grua është nënë apo gjyshe ku dëgjimi dhe kënaqësia ndaj saj është i urdhëruar.

Dhe duke e pas parasysh atë se gruaja është djepi i njeriut dhe kujdestarja e bimës derisa trungu i saj të bëhet i fortë, ne duhet ti drejtohemi asaj me këtë adresim në të cilin kërkojmë prej saj me një dëshirë të fortë që ajo të vazhdojë me rrolin e saj aktiv në luftën momentale ndërmjet islamit dhe të gjithë popujve mosbesimtarë, pa përjashtim. Dhe përderisa gruaja e braktis që ta rrokë atë betejë dhe është e izoluar prej saj apo [nuk është] prezentë që ta forcoj vendosmërinë [e luftëtarëve], atëherë ky është hapi i parë drejt disfatës dhe është rruga e humbjes, dhe kjo është çka i ka ndodh Umetit tonë sot.

Islami nuk ishte fitimtarë në kohën e tij të shndritshme mbi popujt mosbesimtarë të cilët ishin më të mëdhenj në fuqi, në numër, dhe në pasuri prej tij përveç se kur gruaja ishte ngritur për përgjegjësi, se ajo është e cila i rrit fëmijët për xhihad, dhe ajo është e cila e mbron nderin dhe pasurin e burrit nëse ai

shkon në xhihad, dhe ajo është e cila bënë durim dhe i ndihmon fëmijët dhe burrin e saj të qëndrojnë të durueshëm në ndjekjen e kësaj rruge. Pra thënia, “Prapa çdo burri madhështor qëndron një grua” është e vërtet për gruan e asaj kohe, pra ne mund të themi, **“Prapa çdo muxhahidi madhështorë qëndron një grua.”** Ato gra e ditën rrolin e tyre, dhe ishin siç i ka përshkruar i Dërguari i Allahut s.a.v.s., siç është raportuar prej Ahmedit dhe Et-Tirmidhiut, që me një rast, **“Omeri e pyeti Pejgamberin s.a.v.s., ”O i Dërguar i Allahut! Çfarë pasurie duhet të kërkojmë [në këtë botë]?” Ai iu përgjigj, “Ty të takon që të kërkosh zemër mirënjohëse, një gjuhë e preokupuar me përmendje të Allahut, dhe një grua e cila do të forcoj ty në çështjet e ahiretit.”**[8]

Por për gratë e epokës sonë, çka të themi? Dhe me çka ti përshkruajmë ato? Dhe cilat janë brengat e tyre? A janë ato mënyrë e ndihmës për burrat e tyre në çështjet e ahiretit? A kuptojnë ato ndonjë gjë për luftën sot ndërmjet islamit dhe kufrit? Apo a i njohin vendet e kufrit? Dhe derisa a e din se çka muslimanët po përjetojnë ndokund përveç Palestinës? Ato janë të pavetëdijshme – dhe çfarë lloji i pavetëdijshëmris është ai? Është pavetëdijshëmri [ndaj çdo gjëje me përjashtim] të ndjekjes së trendëve të fundit dhe modës, stolive dhe salltanateve. Përkundrazi, disa prej tyre, nëse dëshiron [mund të thuash], po zhyten në gjëra haram. Ato janë mbështetur në shkatërrim. Armiqtë e fesë i përdorin ato kundër Umetit në vendet e tyre. Pasi që ne kemi pritur që ato të kontribuojnë në ndërtimin e keshtjellës së Umetit, ne e gjejmë vetën në vend të asaj duke punuar që ti ndalim ato që mos ta shkatërrojnë islamin. Dhe armiqtë përqendrohen në “lirimin” e grave dhe këtë e bëjnë vetëm atëherë kur ata e kuptuan se gruaja është kujdestare e Umetit. Nëse ajo është e korruptuar, pasardhësit e

saj do të jenë të korruptuar, e njashtu edhe ata që janë përreth saj. Pra ata [armiqtë] e përdoren atë në mënyrën më të keqe, derisa ajo ishte në iluzione dhe duke u fundosur dhe i beson të gjitha këto thirrje të rrejshme, dhe nuk ka Forcë apo Fuqi përveç se me Allahun.

Dhe nëse ti, oj robëresha e Allahut, je e vetëdijshme për pranin e luftës momentale në vetën tënde, çështja kishte me qenë e lehtë, se asaj kishim për t'i thënë se ne kemi burra për të kompensuar! Por sot, nëse ti je e pavetëdijshme për pranin e luftës momentale ose përgatitjen për të, i tërë Umeti do të jetë i pavetëdijshëm me ty. Kush do ti rrit të rinjtë për këtë betejë? Dhe kush do të qëndron prapa burrave që ata të nisen për këtë betejë? Dhe kush do ti përgatit nënat e gjeneratave të ardhshme që të vazhdojnë në këtë rrugë pas teje? Përgjigjja për këtë pyetje dhe dhjet pyetje tjera urgjente sikurse kjo na tregojnë neve një gjë, dhe ajo është se gruaja është një element i rëndësishëm në luftë sot, dhe ajo duhet të merr pjesë në të me tërë fuqinë e saj dhe tërë pasionin e saj. Dhe pjesëmarrja e saj nuk do të thotë konkludimi i luftës – jo. Përkundrazi, pjesëmarrja e saj numërohet si shtyllë prej shtyllave që do të shkaktoj fitore dhe vazhdim të rrugës.

Prandaj, ti duhet të jesh e vetëdijshme, motra ime muslimane, se misioni yt është më madhështor se sa ti e imagjinon. Ti je përgjegjëse për një pjesë të madhe të humbjes të islamit sot, se po të ishe ngritur për përgjegjësin tënde, ky poshtërim nuk kishte për të rënë mbi Umetin. Dhe ndoshta ti do të thuash, "Pse e barti unë tërë këtë përgjegjësi?" Ne themi, për arsye se përgjegjësia yt është përgjegjësia e parë ku, nëse nuk aprovohet në mënyrë korrekte, ku në shumicën e rasteve ajo që vjen më pastaj nuk do të ketë dobi. Kjo është për arsye se [vendi] i parë në të cilin fëmija rritet është ndërmjet duarve

tuaja, dhe kur ai të rritet si një burrë i ri, ai do ta njehë udhëzimin tënd për shkak të dashurisë ndaj teje. Pra nëse ti nuk ia mbjell atij brenda dashurin për Allahun, për të Dërguarin e Tij dhe Xhihadin në rrugën e Tij në fëmijërinë e tij, askush tjetër nuk do të ketë mundësi t'ia mbjellë atë në zemrën e tij kur do të jetë më i vjetër, përveç se me vështirësi të mëdha. Bima është ndërmjet duarve tuaja, e butë dhe e njomë, pra ngrihu për rrolin tënd dhe do ti shohësh rezultatet pas dy dekadave, me lejen e Allahut.

Dhe për të treguar për rëndësinë e rrolit tuaj në këtë konfrontim të sotshëm ndërmjet feve të kufrit dhe fesë islame, dhe kryqëzatës së re që bota po e zhvillon kundër islamit dhe muslimanëve nen udhëheqjen e Amerikës, atëherë ne duhet ta përkujtojmë ty një aspekt të rrolit tënd, duke i paramenduar muxhahidet e kohës së artë të islamit. Dhe shembujt që do ti transmetojmë ty për muslimanet nuk duhet të konsiderohet vetëm ana ndriçuese në këto faqe për këto gra,. Por është vetëm një rreze e aspektit në jetën e nënave të heronjve, dhe motrave të heronjve, dhe grave të heronjve. Dhe po ta kishin muslimanët e sotëm [shpirtin] e sakrifikimit, sinqeritetin dhe dashurin për këtë fe sikurse që e kishin gratë e Selefëve, atëherë islami do të ishte triumfues, me lejen e Allahut.

Shembujt e muxhahideve prej grave të selefëve (të parëve tanë)

8 Sunan Ibn Maxheh #1846; Es-Silsileh Es-Sahihah #2176; Sahih El-Xhemi' #5231

Dhe ne shpresojmë se do ti marrësh ngjarjet që i cekim për ju si shembuj për ti pasuar ato, oj motër e ndershme, në mënyrë që e njëjta mirësi dhe feja që iu ndodhi atyre gjatë kohës së tyre të ndodh edhe ty.

Motra ime rroli yt nuk është modeli i valltareve lavire apo ato që e bëjnë trupin e tyre biznes ndokund, apo i këngëtares apo e foto modeleve – jo! Dhe nëse dëshiron që ta dish se kush je, atëherë shiko se kenë po e merr si model për rrolin tënd. Dhe nëse dëshiron ta dish gjendjen e Umetit, shiko se kenë gratë po e marrin si model për rrolin e tyre. Nëse ato i ngrehin sytë kah muxhahidet madhështore, besnike, të devotshme, adhuruese, durimtare, emigruese [për hir të fes], atëherë, Umeti do të jetë triumfues. Pra nëse ato i ngrehin sytë kah të pamoralshmet, pabesimtaret, gënjeshtaret, gratë e devijuara, që i shpijnë të tjerët në devijim dhe të cilat lëkunden kur ecin, atëherë kjo është humbje e vërtet për Umetin, dhe kjo është çka po shohim këtyre ditëve – e lusim Allahun për shpëtim dhe falje.

Gratë hynë në fushëbetejë në shekullin e parë të islamit, jo për shkak të numrit të vogël të burrave gjatë kohës së saj, por përkundrazi, për shkak të dashurisë së saj për shpërblim dhe për sakrifikim në rrugën e Allahut. Kjo është e qartë në atë se çka Ahmedi transmeton prej Hashraxh Bin Zijad El-Eshxhai, prej gjyshes së tij Umm Abihi, që ka thënë: **“Unë dola me të Dërguarin e Allahut në betejën e Hajberit, dhe unë isha gruaja e gjashtë prej gjashtë grave. Pra kur të Dërguarit të Allahut s.a.v.s. i arriti (lajmi), se me të ka gra, ai dërgoi për ne, ‘Çka ju ka bërë juve që të dilni (në luftë)? Dhe me urdhrin e kujt keni dal?’ Ne thamë,’Ne kemi dalë që tu japim njerëzve shigjetat dhe ujë, dhe të bartim me vete atë me çka ti mjekojmë të plagosurit dhe ti mbështjellim me lesh dhe të ju ndihmojmë me të gjitha këto për hir të**

Allahut. Ai s.a.v.s., tha, 'Ngrihuni dhe nisemi. Kështu që kur Allahu na dha fitore në Hajber, ai na dha hise sikurse që ju dha burrave. Unë thash,' Oj gjyshe, çka ju dha ai juve?' Ajo tha, 'Hurma.'"

Dhe gjithashtu për shkak të dashurisë së saj për xhihad dhe për të sakrifikuar për këtë fe, ku kjo dashuri e sinqertë e nxiti atë që haptas të kërkoj që të merr pjesë në xhihad me të Dërguarin e Allahut s.a.v.s. siç është transmetuar në El-Buhari dhe Sunen En-Nisa'i, thënia e Aishes, **"Unë thashë, o i Dërguar i Allahut! Pse ne mos të vijmë me ty dhe të luftojmë, pasi që nuk shohë në Kuran ndonjë vepër më të mirë se xhihadin? Ai tha, 'Jo, derisa xhihadi më i mirë dhe i bukur [për gra] është haxhi i pranuar.'"**[9] Dhe në transmetimin e Ahmedit dhe El-Buhariut ai tha, **"Jo. Xhihadi i juaj [i grave] është haxhi i pranuar, për juve është xhihad."**[10]

Dhe në krahasim me gjendjen e grave të djeshme, të cilat kishin për të kërkuar që xhihadi të jetë i urdhëruar për të për shkak të dashurisë së saj për këtë fe, ne gjejmë se gratë e sotme kishin për të dëshiruar që thënia e Allahut, **"Të luftuari u është obliguar juve,** mos të ishte shpallur, veçanërisht nëse ajo gjen se thirrjes së Allahut dhe të niset për hir të Tij për ta mbrojtur këtë fe po i përgjigjet djali, babai apo burri i saj.

9 Sunan En-Nisai #2581
10 El-Buhariu #1423, #2576 dhe #1728; Musned El-Imam Ahmed #23357

Pra ky është dallimi i madhe ndërmjet gruas së djeshme dhe gruas së sotme e cila ka ndikim në gjendjen e Umetit, se gruaja e djeshme prodhoi burra të cilët i dominuan të gjithë popujt mosbesimtarë, ndërsa gratë e sotme prodhojnë meshkuj që janë të dominuar prej adhurueseve të lopës dhe të gurëve, pemëve dhe të kryqit dhe tempujve, deri në atë masë sa që ju paguajnë atyre xhizje-taks me nënshtrim të dëshiruar, duke u ndier të përulur – nuk ka Forcë dhe Fuqi përveç se me Allahun.

Shembujt e parë që do ti tregojmë ty, motra ime fisnike, në mënyrë që ta peshosh vetën dhe veprat tuaja afër saj para se veprat tuaja të peshohen [në Ditën e Gjykimit,] me të vërtet është një grua madhështore e cila e bartë peshën e një mijë burrave apo më shumë. Dhe po të ishin myslimanët sa një e dhjeta e saj apo më pakë, ne nuk kishim për ta humbur as një të drejtë të vetme, dhe as një shenjtëri e jona nuk kishte për tu shkelur. Ajo është muxhahidja trime:

Umm Umarah, Nusejbah Bint Ka'b El-Ensarijeh:

Është thënë në biografin e saj në Sijar E'lam En-Nubela [2/278], Umm Umarah mori pjesë në natën e El-Akabas, dhe mori pjesë në Uhud, dhe në El-Hudejbijeh, dhe në ditën e Hunejnit, dhe në El-Jemameh, dhe ajo luftoj dhe bëri gjëra të mahnitshme, dhe dora e saj ishte prerë në xhihad, dhe El-Uakidi ka thënë, " Ajo mori pjesë në Uhud me burrin e saj, Gazija bin Amar, dhe me të dy djemtë e saj. Ajo doli që të japë ujë dhe me vete kishte një lëkurë me ujë; dhe ajo tregoj trimëri të pa masë, dhe u plagos me 12 plagë. Damrah Bin Said El-Mazini për gjyshen e tij në Uhud tha, "E kam dëgjuar të Dërguarin e Allahut, s.a.v.s., duke thënë, **'Në të vërtet pozita e Nusejbeh Bint Kabit sot është më e mirë se sa e**

këtij dhe këtij.” Dhe ajo është parë atë ditë duke luftuar me intensitet, dhe ajo i lidhi teshat e saj për mesin e saj derisa u plagos me 13 plagë, dhe ajo kishte për të thënë, ‘Në të vërtet e shikoja Ibn Kamiah, derisa ai e godiste në krahun e saj, dhe ajo ishte plaga më e madhe e saj dhe ajo e mjekoj atë për 1 vit. Pastaj thirrësi i të Dërguarit të Allahut, s.a.v.s., bëri thirrje që të shkojnë në Hamra El-Ased, kështu që ajo i shtrëngoi teshat e saj, por nuk pati mundësi të shkoj për shkak të gjakut që i rridhte, Allahu qoftë i kënaqur me të dhe pastë mëshirë në te.”

Umm Umarah ka thënë, **“Unë e pashë se njerëzit e kishin lënë të Dërguarin e Allahut, s.a.v.s. të pambrojtur përveç një grupe prej dhjetë (personave), dhe unë dhe dy djemtë e mijë dhe burri im ishim pran tij, duke i larguar njerëzit prej tij, dhe [muslimanët] kalonin pran tij, të mundur. I Dërguari i Allahut, s.a.v.s., më pa mua pa mburojë dhe ai pa njerëz duke ikur me mburojë kështu që ai tha, ”Ia jep mburojën atij i cili po lufton!” Kështu që ai e hodhi atë, dhe unë e morra atë, dhe fillova ti bëjë mburojë të Dërguarin të Allahut, s.a.v.s. me atë. Dhe kalorësit na bënë neve shumë gjëra, dhe po të ishin në këmbë siç ishim ne, ne do ti shkelnim ata, Insha Allah. Një njeri erdhi në kali dhe më godiste mua, kështu që unë vendosa mburojën kështu që ai mos të kishte mundësi të më bëjë gjë. Ai u kthye mbrapa kështu që unë e godita në këmbët e kalit të tij kështu që ai ra në shpinën e tij, dhe i Dërguari i Allahut, s.a.v.s., filloj të thërras, “O bijtë e Umm Umaras! Nëna juaj, nëna juaj!” Ajo tha, “Kështu që ai më ndihmoi kundër atij derisa ai u mbyt.”**

Abdullah Bin Zijad – biri i Umm Umaras – tha: **“Unë isha i plagosur atë ditë, dhe rrjedhja e gjakut nuk ndalej. Kështu që Pejgamberi, s.a.v.s., tha, ‘Lidhe plagën tënde. Nëna ime**

erdhi me një lidhëse të gjerë. Ajo e lidhi plagën time derisa i Dërguari i Allahut, s.a.v.s. po qëndronte dhe tha, 'Ngrihu, biri im dhe goditi njerëzit! Pastaj ai tha, 'Kush mund ta përballoj atë që e përballove ti, o Umm Umarah?' Umm Umarah tha, " Ai i cili e kishte goditur birin tim u afrua, kështu që i Dërguari i Allahut, s.a.v.s. tha, 'Ky është ai i cili e goditi djalin tënd!' Ajo thotë, 'Kështu që unë i dola përpara dhe e godita në kofshën e tij, dhe ai u rrëzua. Unë e pashë të Dërguarin e Allahut, s.a.v.s., duke qeshur sa që i pash dhëmballën e tij, dhe ai tha, 'Ti je hakmarrë, oj Umarah!' Pastaj e goditëm atë me armët tona derisa i dhamë fundin atij, kështu qe Pejgamberi, s.a.v.s., tha, 'Falënderimi i qoftë Allahut që na bëri neve fitimtarë.' "

dhe Abdullah Bin Zijad Bin Asim gjithashtu tha, **"Unë morra pjesë në Uhud, dhe kur njerëzit u ndan prej të Dërguarit të Allahut, s.a.v.s. unë iu afrova atij, dhe unë dhe nëna dhe unë e mbrojtëm atë, kështu që ai tha, 'I biri i Umm Umares?' Unë i thash, 'Po.' Ai tha, 'Gjuaje!' Duke qenë pranë tij, unë e hodha një gurë kundër një njeri, dhe ai ishte në kali, dhe e godita syrin e kalit të tij, dhe kali u hutua dhe ra së bashku me kalorësin. Kështu që unë fillova të gjuajë gurë në atë person para tij dhe Pejgamberi, s.a.v.s., qeshi, dhe shikoj në plagën e nënës sime në krah dhe tha, 'Nëna yte, nëna yte! Lidhe plagën e saj! O Allah, bëri ata shokët e mijë në xhenet! Unë thash, nuk bëhem merak se çka më godet në këtë botë.' "**

prej Muhamed Bin Jahja Bin Hibban, i cili tha, **"Umm Umarah ishte plagosur 12 herë në Uhud, dhe dora e saj ishte këputur në ditën e El-Jemameh, dhe ajo u plagos 11 herë ditën e El-Jemameh përveç dorës së saj dhe ajo erdhi**

në Medine e plagosur. Ebu Bekri, Allahu qoftë i kënaqur me te, e pa atë, dhe ai ishte Halife. Ai shkoi tek ajo që të flas për të, dhe djali i saj, Habib Bin Zejd Bin Asim ishte ai të cilin Museljeme Gënjeshtari e kishte copëtuar në copa, ndërsa djali tjetër i saj, Abdullah Bin Zejd El-Mazuni ka qenë ai i cili ka transmetuar për abdesin e të Dërguarit të Allahut. Ai u mbyt në ditën e El-Hurras, dhe ai ishte i cili e kishte mbytur Musejleme Gënjeshtarin me shpatën e tij.

Në Sifat Es-Safuah [2/63] për të është thënë se Omer Bin El-Hatabi, Allahu qoftë i kënaqur me te, ka transmetuar prej Pejgamberit, s.a.v.s., se ai ka thënë, **“Unë nuk kam shikuar majtas apo djathtas ditën e Uhudit vetëm se e pashë atë duke luftuar para meje.”** Fund i citatit.

Dhe gjithashtu është transmetuar për të në El-Isabeh [4/418] prej ndodhisë së saj, **“El-Uadi e ka cekur se kur Nusejbeh Bint Ka’b dëgjoi për vrasjen e djalit të saj, Habib Bin Zejdit, prej Musejlemes, ajo u betua në Allahun se ajo do të vdes para Musejlemes apo do ta mbyt atë. Kështu që ajo morri pjesë në El-Jemamah me Halid Bin Uelidin, Allahu qoftë i kënaqur me te, dhe me atë ishte djali i saj, Abdullahi, Allahu qoftë i kënaqur me te. Muselemja u mbyt dhe ajo e humbi krahun e saj në luftë.”**

In Hishami e ceku në Zijaden e tij, prej Umm Sa’d Bin Sa’d Bin Er-Rabi, se ajo ka thënë, **“Kam hyr tek Umm Umarah, kështu që i thash, “Oj teze, më informo! [Umm Umarah] tha, ‘Dola për në - që kishte për qëllim ditën e Uhudit – dhe me vete e kisha një çantë të lëkurës me ujë, dhe arritëm tek i Dërguari i Allahut, s.a.v.s., dhe unë fillova të luftoj dhe ta mbroj të Dërguarin e Allahut, s.a.v.s., me shpatë, dhe gjuaja me hark, derisa u plagosa.’**

Umm Sa'id Bint Sa'd Bin Er-Rabi tha, **"Unë e pashë krahun e saj dhe ishte i zgavruar dhe në të kishte një fashë. Unë i thash, Kush të goditi aty?' Ajo tha, 'Ibn Kami'ah."** Fund i citatit.

Kjo është muxhahidja trime, Umm Umarah. Dhe me të vërtet! Kush do të përballoj çka Umm Umarah pati mundësi të përballoj? Burrat nuk munden ta përballojnë paluhatshmërinë dhe durimin e saj me të Dërguarin e Allahut, pra çka të themi për gratë? Por përderisa ajo është shembulli yt, oj motër e ndershme, në trimërinë e saj, dhe sakrifikimin dhe pa trembshëmrinë dhe durimin në këtë rrugë, atëherë ti do të jesh e suksesshme, me lejen e Allahut.

Dhe për ty, motra ime, është shembull i qartë që e shembëllton sakrifikimin e gruas dhe fuqinë e zemrës së saj për hir të fitores të fes së Allahut. Ajo e vuri veten në rrezik dhe hyri në vend betejë dhe përgatiti burra për të luftuar – tërë atë për shkak të dashurisë së saj për këtë fe dhe për fitore të islamit dhe ai shembull është:

Umm Sulejme

Është thënë për të në hajat Es-Sahabah [1/597] dhe në Sifat Es-Safuah [2/66] se ajo hyri në fushëbetejë në ditën e Hunejnit, për të sakrifikuar për fenë e Allahut, dhe ajo me vete e kishte një hu. Ebu Talhaja erdhi te i Dërguari i Allahut, s.a.v.s., duke qeshur për Umm Sulejmen. Ai tha, "O i Dërguar i Allahut, s.a.v.s., a nuk e sheh se Umm Sulejme e ka një hu?" I Dërguari i Allahut, s.a.v.s., i tha asaj, "Çka do të bësh me të, oj Umm Sulejmeh?" Ajo tha, "Dëshiroj që më të ta shpoj çdonjërin i cili më afrohet."

Dhe në një transmetim ajo tha, "Nëse ndonjëri prej mushrikëve më afrohet; do ta rroki këtë dhe do t'ia prej barkun e tij." Kështu që i Dërguari i Allahut, s.a.v.s., filloje të qeshë." Fund i citatit.

Këtu, motra ime muxhahide, është një shembull tjetër që përmban fuqinë e zemrës për të cilën kemi nevojë për gratë tona, dhe ne mendojmë së burrat nuk do të tërhiqeshin prej xhihadit apo prej trimërisë nëse e din se pas tyre ka gra sikurse ajo. Dhe ky shembull është për:

Safijah Bint Abdil-Mutalib, halla e Pejgamberit, s.a.v.s.

Në El-Isabeh [7/744] është thënë për të se ajo ka thënë, **"Kur i Dërguari i Allahut, s.a.v.s., kur morri pjesë në El-Hendek, gratë i la në një fortesë e quajtur Fari, dhe me ato e la Hassan Bin Thabitin." Ajo thotë, "Një njeri prej jehudive erdhi dhe hipi në fortesë derisa u duk për ne, kështu që i thash Hasanit, 'Shko dhe mbyte atë.' Ai tha, 'Po ta kisha atë në mendje, do të isha me të Dërguarin e Allahut' – për arsye se ai ishte plak." Ajo thotë, "Kështu që unë e vura velën, dhe e rroka një hu dhe zbrita prej fortesës tek ai, dhe e godita atë me hu derisa e mbyta atë dhe ia preva kokën. Dhe i thash Hasanit, 'Ngrihu dhe hidhe kokën e tij tek jehudit derisa ata janë nen fortesë!'' Ai tha, 'Për Allahun, jo atë!'" Ajo thotë, "Kështu që e morra kokën e tij dhe ua hodha atyre, kështu që ata thanë, 'E kemi ditur se ai [d.m.th. Pejgamberi] nuk e lenë familjen e tij pa ndokënd [d.m.th. pa burra për ti mbrojtur ato]' dhe ata shkuan." Dhe ajo ishte gruaja e parë që e kishte mbytur një burrë prej mushrikëve. Kjo është transmetuar prej Ibn Sa'd prej Abu Selemeh.** Fund i citatit.

Dhe sa për nxitjen e burrave prej saj që të luftojnë, atëherë ajo kurrë nuk qëndroi mbrapa prej nxitjes së saj me gjuhën e saj. Dhe ajo jo vetëm që i nxiti ata që qëndruan mbrapa; përkundrazi, ajo i nxiti luftëtarët të cilët nuk ishin fitimtarë mbi armikun. Dhe kjo nxitje ishte me gjymtyrët e saj njashtu.

Në El-Isabeh prej Hammad prej Hishamit prej babait të tij është thënë, se Safijah mori pjesë në ditën e Uhudit kur njerëzit ishin të mundur dhe ajo me vete e kishte një shtizë me të cilën kishte për ti goditur në fytyrat e tyre, kështu që Pejgamberi, s.a.v.s., tha, **“Oj grua Zubejr!”**

Dhe sa për durimin e saj gjatë sprovave dhe kënaqësinë e saj [me Caktimin e Allahut], atëherë ajo ishte kodër e lartë. Është thënë në El-Isabeh në Sirah prej transmetimit të Junus Bin Bukajr se ai ka thënë, **“Hamza ishte vrarë, kështu që Safijah Bint Abdil-Mutalib u afrua që ta shohë vëllain e saj. Ez-Zubejri e takoi atë dhe tha, ‘Oj nënë, i Dërguari i Allahut të’ ka urdhëruar që të kthehesh mbrapa.’ Ajo tha, ‘Pse, kur më ka ardhur lajmi se ma kanë masakruar vëllain tim? Dhe ajo ka qenë për hir të Allahut, pra çka do të na bëjë neve më të kënaqur se kjo? Unë do të kem durim dhe do të përmbahem, In Sha Allah.’ Kështu që Ez-Zubejri shkoi dhe e informoi Pejgamberin, s.a.v.s., dhe ai tha, Lere atë.’ Kështu që ajo shkoi tek [Hamza] dhe kërkoj që Allahu ta falë atë. Pastaj është urdhëruar që ai të varroset.”** Fund i citatit.

Dhe ky është një shembull tjetër për ta pasuar, motra ime në islam, pra kur do ta arrij gratë tona shkallën e sakrifikimit dhe trimërisë së tyre? Dhe ky shembull për ta ndjekur është:

Esma Bint Jezid Bin Es-Seken, kushërira e Muadh Bin Xhebelit, Allahu qoftë i kënaqur me të dytë.

Është thënë për të në Sijar Ealam En-Nubela [2/297], se ajo ka qenë, **“Prej muxhahideve e cila ia dha besën Pejgamberit, s.a.v.s., dhe ajo i mbyti 9 Romak në ditën e El-Jermukit me hu prej tendës së saj.”** Fund i citatit.

Dhe gjithashtu prej muxhahideve që ju duhet ta merrni si model, motra ime, veçanërisht në lidhje me ndihmën e saj ndaj fesë dhe e mbrojtjes së muslimanëve prej saj, është heroina:

Umm Musa El-Lahamijeh, gruaja e Nusejr El-Lahami, i cili ka qenë babai i Muas Bin Nusejrit, burri i cili e ka çliruar El-Andalusin (Spanjën).

Është thënë në El-Isabeh [4/501] se ajo ka marr pjesë në El-Jermuk me burrin e saj, dhe atë ditë ajo e mbytë një kafir dhe e mori plaçkën e tij. Abdul-Aziz Bin Maruani kishte për ta pyetur atë për atë ndodhi, dhe ajo kishte për t’ia përshkruar atij duke thënë: **‘Ne ishim një grup i grave, dhe derisa burrat ishin duke e ndërmarr një ekspeditë, unë e pashë një kafir duke e tërhequr një burrë musliman. Kështu që e morra një hu prej një tende të madhe, pastaj iu afrova dhe ia dërmova kokën e tij me atë! Dhe iu afrova që t’ia marr plaçkën e tij, dhe një njeri më ndihmoi që ta marrë atë.’”** Fund i citatit.

Dhe të pyes ty për Allah, motra ime e ndershme, sa herë i ke shikuar fotot e vëllezërve tuaj, qoftë të vdekur apo të plagosur apo të pa shtëpi apo të plaçkitur? A të ka shkuar mendja që të ju ndihmosh atyre me çka do që ke mundësi, që ta largosh prej tyre dëmin i cili i ka goditur ata? A nuk e sheh se çka bëri

Umm Musa kur e pa një gjë? Ajo nuk mund ta përmbante vetën, dhe ajo marshoj përpara dhe hyri në fushë betejë me një hu, derisa armiku i saj kishte shpatë dhe ishte i ngjeshur me armë! Dhe çka e shtyri atë që ta bëjë këtë përveç se Girah (xhelozia) për këtë fe? Pra ku është xhelozia yte? Apo a mos është xhelozia yte që të shtyn që ta ndalësh pasurin tënde prej muxhahidëve, apo që e frenon djalin dhe burrin prej xhihadit në rrugën e Allahut?

Dhe për ty, motra ime, është:

Umm Hakim Bint El-Harith, gruaja e Ikrimeh Bin Ebi Xhehel, Allahu qoftë i kënaqur me ata, dhe si u ngrit ajo mbi sprovën e cila e kishte goditur burrin e saj, të gjitha për hir të xhihadit.

Është thënë në El-Isabeh [4/443], **"E cila doli me burrin e saj, Ikrimen, për ti luftuar Romakët. Ai ra shehid, kështu që Halid Bin Sa'id Bin El-As u martua me atë. Dhe kur ndodhi incidenti i Merxh Es-Sufr, Halidi dëshironte që ta konsumoj martesën me atë. Ajo tha, 'Le të presim derisa Allahu ti mund këta [armiqtë]. Ai tha, 'Nefsi im më thotë se nesër do të mbytem.' Ajo u pajtua, dhe ai e konsumoj martesën me atë nen shigjeta, dhe pas kësaj ajo është quajtur, 'Umm Hakim shigjetarja."**

Pastaj [Halidi] u ngrit dhe e mbajti dasmën për të, dhe ata posa e përfunduan ngrënien e ushqimit kur romakët erdhën tek ata, dhe lufta filloj, dhe Halidi ra shehid. Umm Hakim i shtrëngoi rrobat e saja dhe doli jashtë, dhe në të kishte shenja të parfumit. Ata luftuan tek lumi, dhe Umm Hakim luftoi atë ditë dhe i mbyti 7 romak me një hu prej

një tende në të cilën Halidi e kishte konsumuar martesën me atë." Fund i citatit.

Dhe kjo, motra ime në islam, është model për ty, ngjarja e saj të nxit ty ta duash xhihadin sikurse që gratë e Sahabëve e kanë dashur atë dhe janë mallëngjyer për të. Dhe në këtë shembull, ka mësim për të marrë për ty, se sa larg janë gratë tona prej dashurisë për xhihad? Përkundrazi, sa afër janë ato, që ta urrejnë këtë punë të madhe? Dhe kjo është vetëm për shkak të dobësisë së imanit, se po të ishte dashuria për Allahun dhe të Dërguarin e Tij mbi çdo gjë, atëherë gratë tona do të ishin sikurse:

Umm Haram

Është cekur në El-Isabeh [4/441] se ai ka thënë, **"I Dërguari i Allahut, s.a.v.s., ka thënë derisa gjendej në shtëpinë e Umm Haram Bint Milhanit – ai u zgjua prej gjumit të shkurt të tij pas drekës duke qeshur dhe tha, 'Disa njerëz prej Umetit tim më janë treguar mua, luftëtarë në rrugën e Allahut. Ata ishin në anije dhe dukeshin sikurse mbretër të ulur në frone.' Ajo tha, kështu që unë i thashë, 'O i Dërguari i Allahut, s.a.v.s., lute Allahun që të më bëjë njërën prej tyre. Kështu që ai u lut për ata dhe e lëshoi kokën e tij dhe fjeti. Pastaj u zgjua duke qeshur. Ajo tha, kështu që unë i thash, 'Çka të bëri që të qeshesh, o i Dërguar i Allahut?' Ai tha, ' Disa njerëz prej Umetit tim më janë treguar mua, luftëtarë në rrugën e Allahut, sikurse që tha herën e parë, Ajo tha, 'Unë i thash, 'O i Dërguari i Allahut, s.a.v.s., lute Allahun që të më bëjë njërën prej tyre.'Ai tha, 'Ti je prej grupës së parë.'Umm Haram Bint Milhan u nis me anije në det, dhe ajo u rrëzua**

prej kafshës së saj kur ajo zbarkoi në tokë, dhe ajo vdiq, Allahu qoftë i kënaqur me të.

In El-Ethiri ka thënë, **”Ai çlirim ka qenë çlirimi i Qipros, kështu që ajo u varros atje. Dhe komandant i asaj ushtrie ishte Muavija Bin Ebi Sufjan, Allahu qoftë i kënaqur me ata, gjatë Hilafetit të Uthmanit, Allahu qoftë i kënaqur me të, në vitin 27 hixhrije.”** Fund i citatit.

Kjo, motër e imja, është Umm Haram. Ajo nuk ishte e kënaqur me poshtërim, por përkundrazi ajo ishte e mallëngjyer që të jetë prej atyre që ta arrij kulminacionin e islamit, dhe kështu kërkoj prej të Dërguarit të Allahut, s.a.v.s., që të lutet për te të jetë prej luftëtareve në rrugën e Allahut. Dhe kërkesa e saj ishte vetëm për shkak se zemra e saj ishte e mbushur me dashuri për Allahun dhe të Dërguarin e Tij dhe për xhihadin në rrugën e Tij, kështu që ajo e konsideroj jetën e saj si të lirë në krahasim (me këto gjëra). Pra Allahu e mëshiroftë atë dhe i dhuroftë asaj një shtëpi në xhenetin e Tij të gjerë.

Dhe për ty, motra ime, është model për ta ndjekur durimin e një gruaje dhe nxitjen e djemve të saj prej saj që të luftojnë, dhe ajo është:

Zonjusha e dy brezave, Esma Bint Ebi Bekr Es-Sidik, Allahu qoftë i kënaqur me ata.

Është thënë për te në Sijar E’lam En-Nubela [2/293-395], **“’Uruah ka thënë, ‘ Unë hyra tek nëna ime me vëllain tim (d.t.th. Abdullah Bin Ez-Zubejrin) 10 ditë para se ai të mbytej, dhe ajo kishte dhimbje. Abdullahi tha, ‘Si je?’ ‘Në dhimbje,’ tha ajo. Ai tha,’Në të vërtet në vdekje ka rehati.’ Ajo tha, ‘Ndoshta ti e dëshiron vdekjen time, pra mos, dhe**

ajo qeshi. Pastaj ajo tha,'Pasha Allahun, unë nuk dëshiroj të vdes derisa të ju vije njëra prej dy përfundimeve – (d.m.th. në luftën e tij me Haxhaxhin) – ose ti të mbytesh dhe unë të bëjë durim pas vdekjes tënde, apo të dhurohet ty fitore dhe sytë e mijë të gjejnë prehje. Dhe ke kujdes mos e prano ndonjë plan, të cilin do ta pranosh vetëm për shkak të urrejtjes së vdekjes.'Uruah tha, 'Me fjalët e kaluara kishte për qëllim që nëse ai mbytet, ajo (gjë) do ta mërzis atë, pasi që ajo kishte 100 vjet.'"

Kur Ibn Umeri, Allahu qoftë i kënaqur me të, erdhi për ta ngushëlluar për vdekjen e djalit të saj, Abdullah Bin Ez-Zubejr, Allahu qoftë i kënaqur me të, ai e gjeti atë në qosh të xhamisë, dhe në atë kohë djali i saj ishte kryqëzuar, ai anoj kah ajo dhe i tha, 'Në të vërtet këta trupa nuk janë asgjë, por shpirtrat janë tek, Allahu. Pra ke frikë Allahun dhe bënë durim. Ajo tha,'Dhe çka do të më pengoj mua [që të bëjë durim] kur koka e Jahja Bin Zekerijahs është dhënë si dhuratë për një prostitute të Beni Israilëve?'" Fund i citatit.

Ajo, Allahu e mëshiroftë, kërkoj ngushëllim në sprovën e Pejgamberit të Allahut, Jahjan, a.s., dhe sprova e saj u bë e lehtë për të për arsye se feja e Allahut ka qenë më e dashur për të se sa djali i saj. Pra kur e kujtoj çka e kishte goditur Jahjan, Pejgamberin e Allahut, derisa ai është më i respektuar tek Allahu se sa djali i saj, humbja e saj ishte më e lehtë për ta bart.

Dhe për ty, motër e nderuar, është një shembull e një gruaja e cila mirëqenien e Pejgamberit e vendos para çdo gjëje, edhe përkundër vdekjes të birit të saj, për arsye se ajo e diti me plot bindshmëri se feja nuk do të dëmtohet me vdekjen e birit të

saj, por çka do ta dëmton fenë është vdekja e të Dërguarit të Allahut.

Është thënë në Et-Tarih El-Islami [2/246], **“Kur i Dërguari i Allahut, s.a.v.s., u kthye në Medine prej betejës së Uhudit, të gjithë dolën që ti përshëndesin dhe të pyesin për ata. Dhe prej atyre që dolën ishte Umm Sa’d Bin Muadh, prijësi i Ansarëve. Ajo e kalëronte kalin e tij dhe djali i saj Sa’di i mbante frenjët. Sa’di tha, ‘O i Dërguar i Allahut, nëna ime.’ Ai tha, ‘Ajo është e mirëseardhur.’ Ajo tha, ‘Pasi që të kam parë se je mirë, atëherë humbja ime më është lehtësuar.’ Kështu që i Dërguari i Allahut u lut për te dhe i tha asaj, ‘Përgëzohu, dhe jepu lajme të gëzueshme familjeve të tyre se të gjithë të vdekurit e tyre do të jenë shokë të tyre në xhenet, dhe ata të gjithë kanë ndërmjetësuar për familjet e tyre.’”** Fund i citatit.

Kjo është një sahabe e cila humbjen e saj e konsideroj si asgjë përballë mirëqenies të Dërguarit të Allahut, s.a.v.s., e jo sikurse gratë e sodit, të cilat nuk qajnë vetëm se për të dashurit e tyre, dhe nuk ju intereson se çka e godet fenë dhe njerëzit e saj. Pra, motra ime, bashkangjitju grave të devotshme nëse është xhenti ai të cilin e dëshiron.

Është cekur në El-Bidajeh Uen-Nihajeh [4/47], **“Ibn Ishak ka thënë se Sa’d Bin Abi Uekasi ka thënë se i Dërguari i Allahut, s.a.v.s., kaloj pran një gruaje prej Beni Dinar, dhe burri, vëllai dhe babai i saj ishin mbytur me të Dërguarin e Allahut në Uhud. Kur e lajmëruan atë për vdekjen e tyre ajo tha, ‘Çka ka ndodhur me të Dërguarin e Allahut?’ Ata thanë, Hajren, oj nëna e këtij dhe këtij. Ai është, me mirësinë e Allahut, sikur ti që dëshiron të jetë. Ajo tha, ‘Ma tregoni mua atë që ta shohë atë. Kështu që ia bënë me**

shenjë kah ai derisa ajo e pa atë, kështu që ajo tha, 'Çdo bela pas kësaj është xhelel.'"Ibn Hishami tha, "Xhelel mund të jetë pakë apo shumë, dhe këtu donë të thotë pakë." Imru El-kajs ka thënë, "Me të vërtet Benu Esed është mbytur prej Zotit të tyre*Kujdes, çdo gjë përveç Tij është xhelel,"d.m.th. e vogël apo pak.**

Motra ime në islam, nëse e donë një model për ta pasuar që të jesh e rehatshme me sprova për hir të Allahut dhe që të kesh durim me belat tuaja, ja këtu është një shembull për ty:

Është cekur në Sijar E'lam En-Nubela [4/508]**,"Muadhah Bint Abdilah, zonjusha, dijetarja, Umm Es-Suhba el-Adeuijeh el-Besrijah, adhuruese, gruaja e zotëriut, shembullit për ta ndjekur, Silah Bin Eshim. Kur burri i saj Silah dhe djali i saj kishin rënë shehid në disa luftëra, gratë u mblodhën në shtëpinë e saj.**

Ajo tha, 'Ju jeni të mirëseardhura nëse keni ardhur që të ma uroni, por nëse keni ardhur për diç tjetër përveç asaj atëherë kthehuni mbrapa. Dhe ajo kishte për të thënë, 'Pasha Allahun, unë nuk e dua jetën në këtë tokë përveç se ti afrohem Allahut përmes mënyrave [të duhura], që ndoshta Ai do të më bashkoi me Ebu Esh-Shua'tha [burrin e saj] dhe djalin e tij në xhenet.' "

Dhe kjo, motra ime është një grua unike prej mesit [të grave]. Allahu e ka nderuar atë mbi gratë tjera dhe e ka bekuar atë me fëmijë, por ajo nuk ishte e kënaqur përveç se nëse ata të gjithë luftojnë në rrugën e Allahut.

Është thënë në El-Isabeh [8/26]," **'Efra Bint Ubejd Bin Thel'abah, Ibn El-Kalbi ka thënë, Mu'adhi dhe Mu'adhi**

është mbytur, kështu që nënat e tyre erdhën te Pejgamberi dhe i thanë, 'O Pejgamber i Allahut, a është ky fundi i Beni Auf Bin El-Harithit? Ai tha, 'Jo.'Unë [d.m.th. Ibn El-Kalbi] thashë, 'Dhe Efra ka një veçori që nuk gjendet në dikën tjetër përveç saj, dhe ajo është se pas El-Harithit, ajo u martua me El-Bekir Bin Ja Lejl El-Lejthi, dhe ajo lindi 4 djem, Ijas, Akil, Halidi dhe Amer, dhe të gjithë ata morën pjesë në Bedër, dhe njashtu edhe vëllezërit e tyre prej nënës së tyre, bijtë e el-Harithit. Pra ajo ishte sahabe e cila pati 7 fëmijë ku të gjithë morën pjesë në Bedër me Pejgamberin, s.a.v.s.' " Fund i citatit.

Dhe ti, oj nënë e burrave, sa djem i ke ti? Dhe a ke ofruar përpara çka ka ofruar Efra? Dhe a ka luftuar ndonjëri prej djemve tu derisa vetëm në një betejë? A nuk të vjen turp që ta takosh Allahun, a.z.u., me atë numër të djemve, ku asnjëri prej tyre nuk ka ofruar ndonjë gjë për fenë e Allahut? A nuk e ke frikë Allahun që të jesh pengesë në rrugën e djemve tuaj për xhihad? A nuk ka mësim dhe shembuj për ty në gratë e të parëve tanë? Jep çka ato kanë dhënë në mënyrë që ta arrish shpërblimin që ato e kanë arritur!

Ja këtu është një grua e famshme, e cila, po të ishin gratë tona sikurse ajo, asnjëri nuk do të qëndronte mbrapa. Dhe po të ishin gratë sikurse ajo, burrat do të niseshin për në xhihad në grupe. Ajo është:

El-Hansa

Është cekur për të në Tabakat Esh-Shafi'jah [1/260] dhe në El-Isabeh [7/614] – siç është e vërtet – se, "El-Hansa Bint Amr Es-Selmijah murr pjesë në betejën e Kadisijes, dhe me të ishin 4 djemtë e sajë. Këshilla e saj ndaj tyre është cekur, dhe nxitja

e saj që të luftojnë dhe të mos ikin. Dhe prej saj është se ajo ka thënë, **'Ju e pranuat islamin me bindshmëri dhe bëtë hixhre me dëshirën tuaj të lirë. Ju jeni djem të një babai dhe të një nëne. Unë kurrë nuk e kam tradhtuar babain tuaj e as që i kam shpifur dajallarët tuaj. Pastaj ajo tha, 'Ju e dini shpërblimin e begatshëm të cilin e ka përgatitur Allahu për ata që luftojnë ndaj mosbesimtarëve në rrugën e Tij. Ju duhet ta kujtoni se vendbanimi i përhershëm është më i mirë se sa vendbanimi kalues. Dhe nëse ju, In Sha Allah, nesër zgjoheni të shëndoshë, atëherë nisuni herët dhe luftoni armiqtë tuaj me mendjemprehtësi, dhe me ndihmën e Allahut, fitimtarë mbi armiqtë e Tij. Pra kur lufta të shpërthej dhe kur flaka e saj të ndizet, atëherë nisuni drejtë vapës së betejës dhe ndeshuni me liderët e tyre në luftim e të enjtes flakëruese, dhe ju do të jeni triumfues me plaçkë dhe me krenari në vendbanimin e përhershëm dhe me shkallë të lartë.' Djemtë e saj u nisen, duke e pranuar këshillën e saj. Dhe kur arriti mëngjesi ata i zunë pozicionet e tyre para çdonjërit. Kur njerëzit u zgjuan, ata u nisen për të luftuar njëri pas tjetrit derisa u mbytën. Ata i thanë disa poezi para se të bien shehid.**

Kështu që ata luftuan derisa u mbytën, Allahu i mëshiroftë ata.

Lajmi i vrasjes së tyre i arriti nënës së tyre, El-Hansa, dhe ajo tha, 'Falënderimi i qoftë Allahut, i Cili më nderoi mua me vdekjen e tyre, dhe shpresoj se Zoti im do të më bashkoj me ata me mëshirën e Tij të përhershme.' 'Omer Bin El-Hatabi, Allahu qoftë i kënaqur me të, pas asaj kishte për t'ia dhënë El-Hansas pjesën e 4 djemve të saj, 200 dërhem për çdonjërin prej tyre." Fund i citatit.

Kjo, motra ime muslimane, është një pjesë e grave të selefëve. Ne ta kemi transmetuar xhihadin e tyre, dhe të ngjashme me to ka shumë. Asgjë nuk na pengoi neve që të shtojmë më shumë por patëm frikë se mos po zgjatet. Dhe tani pasi që ta kemi treguar vetëm një anë të jetës së tyre, pra si do të ishte po ti cekim ty pjesët e tyre në lidhje me adhurimin e tyre dhe frikën e tyre ndaj Allahut dhe diturin e tyre dhe sinqeritetin e tyre dhe veprat e tyre të devotshme? Rasti do të bëhej shumë i gjatë. Por çka kemi cekur mjafton, In Sha Allah.

Shembuj të muxhahideve prej grave të kohës sonë

Ndoshta, motra ime në islam, ti i dëgjon këto lloje të ndodhive pra ti mendon se janë prodhime të imagjinatës, apo përralla të njerëzve të lashtë. Por kur kupton se si ato ekzistojnë në gratë e sotme, ato të cilat ju ngjajnë grave të së djeshmes, në atë pikë ti do të besosh çka kemi thënë për femrat e të parëve tanë.

Dhe prej shembujve të trimërisë dhe sakrifikimit në gratë e kohës sonë është liderja e grave të kohës së saj, Shehidja, In Sha Allah:

Hava Barajev

Ajo ishte e re dhe në lulen e rinis së saj. Dhimbja e saj u keqësua atë ditë kur vendi i saj u okupua dhe u poshtërua populli i saj. Pra ajo vazhdoj të përpiqet në të gjitha mënyrat e mundshme që ti ndihmoj muxhahidët që ti kundërvihen armikut okupator. Pas asaj, ai mësoj për lejueshmërinë e njeriut që ta eksplodoj vetën në mesin e një grupi të armiqve për ti mbytur ata, kështu që i foli vetës se ajo, dhe askush tjetër, duhet të jetë ajo e cila do ti ndihmoj muxhahidët me këtë lloj të operacionit. Ajo e përgatiti veten e saj dhe u

përpjek dhe ajo u ruajt që ajo të ketë rastin në një operacion të këtillë. Dhe kushëriri i saj, Arbi Barajev, Allahu e pastë mëshiruar, njëri prej komandantëve të fushë betejës, ishte shkaku i saj për ta realizuar ëndrrën e saj. Ajo kërkojë prej kushëririt të saj që t'ia përgatit një operacion të tillë për te ku ajo do ta sakrifikoj vetveten e saj në shkëmbim për mundjen e radhëve të armikut. Dhe pas presionit prej saj, ai u pajtua, dhe ai e përgatiti një kamion të mbushur me lëndë shpërthyese, dhe ai e ushtroi atë që ta ekzekutoi operacionin. Dhe kur koha e saj erdhi që ta takoj Allahun, ajo e fali namazin farz dhe lexoj Kuran dhe i përshëndeti prindërit e saj dhe të afërmit për ndarjen e saj në një pamje që do ti kishte turpëruar shpirtrat e burrave. Pastaj ajo e ngau kamionin dhe me të hyri në post bllokun e armikut dhe ajo i shkatërroj të gjitha gjurmët e tij, dhe ajo e takoj Zotin e saj si martire – ne e konsiderojmë të atillë dhe nuk e shenjtërojmë askënd para Allahut.

Gjithashtu prej shembujve të kohës sonë që përpiqen për fitoren e fesë dhe për përparimin e saj është edhe:

Umm Umar El-Mekijeh

[Ajo është] një grua e vjetër e cila ia dha besën Allahut se ajo do ta ndihmonte xhihadin në Afganistan me tërë atë që e posedonte, kështu që ajo e dërgoj djalin e saj. Dhe ajo qëndroi në Meke duke i nxitur gratë për xhihad dhe që ta ndihmojnë atë, aq shumë sa që ajo kishte për të dërguar ushqim në fushëbetejat e Afganistanit të cilin e kishte përgatitur në shtëpinë e sajë. Një ditë ajo u ftua që ta vizitoj Afganistanin që ti takoj gratë e muxhahidëve dhe gratë që iu ndihmonin atyre. Pra pasi që ajo arriti, ajo insistoj që të hyjë në fushëbetejë. Muxhahidët u përpjekën që ta zhbindnin për shkak të rrezikut

të situatës, por pa sukses, se ajo ishte besatuar se do të hapte zjarr me armën e saj kundër armiqve. Kështu që vëllezërit iu përgjigjen kërkesës së saj, dhe ajo e ngau veturën me djalin e saj dhe hyri në fushëbetejë në mënyrë që ajo vetë ta shoh armikun dhe që ta përmbush ëndrrën e saj dhe që ta plotëson besën e saj dhe të gjuan kundër armikut për hir të Allahut. Pra ajo e përmbushi ëndrrën e saj dhe qëndroj prapa lansuesit të raketave dhe ajo i hodhi disa raketa kundër armikut, dhe pas asaj, ajo nuk u tërhoq derisa armiku iu kundër përgjigj me raketa, dhe përmes kësaj ajo e diti se raketat e saja kishin arritur cakun e saj, dhe gjoksi i saj u qetësua dhe inati i saj e la zemrën e saj, dhe Allahu e shënoi shpërblimin e saj, In Sha Allah.

Dhe ky është një shembull tjetër për gratë tona, dhe ajo është prej llojit të Esmmes, dhe Umm Sa'dit dhe të tjerave, dhe ajo është:

Umm Surakah

Ajo është e cila e shtyri djalin e saj që të luftoj në Afganistan, dhe kur ai u mbyt [muxhahidët] thanë, "Si ta njoftojmë atë për vdekjen e djalit të saj?" Pra ata thanë, "Ndoshta nëse Shejh Abdullah Azemi, Allahu e pastë mëshiruar, e njofton atë, do t'ia lehtëson asaj barrën." Pra Shejh Azemi e telefonoi atë dhe e përgëzoi atë me lajmin e vdekjes së djalit të saj, dhe ai i tha asaj fjalë të rehatisë dhe durimit. Por ajo nuk kishte aspak nevojë për ato fjalë, dhe ajo iu përgjigj Shejhit me një përgjigje që na i kujton neve gratë e të parëve tanë. Ajo tha, **"Elhamdulilah për vdekjen e Surakes. Pas një jave, do ta dërgoi ty vëllain e tij që ta zë vendin e tij!"**

Një shembull tjetër prej grave tona që i përngjan Safijes – ajo e cila i nxiti burrat që të luftojnë me duart e saja – është:

Umm Gadanfar

Kjo ishte një grua analfabete e cila nuk dinte si të lexoj apo të shkruaj. Një ditë ajo u ulë në një tubim dhe një grua foli për virtytin e xhihadit, dhe për vlerën e shehidllëkut, dhe për shpërblimet e shehidit, dhe se ai do të ndërmjetësoj për prindërit e tij [në Ditën e Gjykimit] pra që ata të hyjnë në xhenet. Umm Gadanfar e dëgjoi atë thënie dhe zemra e saj e ruajti dhe e thithi atë. Ajo u kthye në shtëpinë e saj dhe ajo e thirri të vetmin djalë dhe fëmijën më të vjetër dhe i propozoi që të shkoj në xhihad në Afganistan në mënyrë që Allahu ti dhuroi atij shehidllëkun dhe që ai të këtë mundësi të ndërmjetësoj për të. Ajo e ndjeu një refuzim prej tij, pra nuk mbeti asgjë për të vetëm se ta sjellë kamxhikun. Ajo hyni tek ai dhe filloj ta rrah atë shumë rëndë derisa ajo qante dhe thoshte, **“Shko përpara në xhihad, kush do të ndërmjetësoj për mua në Ditën e Gjykimit?”** Gadanfari tha, “Nuk kishte ndonjë gjë për mua vetëm se të jem dakord. Pra e përgatita vetën, dhe pastaj shkova që t’ia jap asaj lajmin e mirë për ditën që do të udhëtoj. Pra ajo më tha mua, ‘ Dhe sa do të qëndrosh atje?’ Unë i thash, ‘Prej 4 deri në 6 muaj.’ Ai tha, **“Pra ajo më pështyu në fytyrë dhe më tha, ‘A dëshiron t’ia shesësh vetën Allahut për një periudhë [vetëm] prej 6 muajve? Shko derisa Allahu të dhuron ty njërën prej dy përfundimeve [d.m.th. fitore apo shehidllëk]!”**

Dhe shiko, oj motër e ndershme, si u paraqit atje prej grave tona çka ne me të vërtet e konsiderojmë mrekulli në këtë kohë. Por si do të ishte nëse të gjitha gratë myslimane të kohës sonë të ishin sikurse këto gra? A mendon se armiku do ti

mbisundonte vendet tona dhe gratë dhe shpirtrat tonë? Në të vërtet përgjigja është e theksuar “Jo!” Pra pse ti nuk i bashkëngjitësh karvanit dhe të bëhesh njëra prej grave për të cilën historia do ta shënoj një qëndrim që do të na bënë neve që ti ngrinim kokat tona?

Përmbledhje e asaj se çka dëshirojmë prej teje, motër e ndershme

Këtu, motër e nderuar, kemi arritur në konkludim të letrës sonë për ju. Dhe para se të themi lamtumir, do të ishte mirë për ne që ta përmbledhim atë që e dëshirojmë prej jush.

Ne ti kemi cekur më shumë se që është e mjaftueshme prej shembujve të grave të selefëve dhe atyre që erdhën pas tyre, pra roli i rëndësishëm i gruas që të luftoj për ti dhënë fitore islamit do të bëhet mese e qartë për ty. Dhe ne nuk dëshirojmë që ti të hysh në fushë betejë për shkak të vrazhdësisë dhe sprovave të cilat i përmban ajo, por në vend të kësaj ne dëshirojmë që ti t’i pasosh gratë e selefëve në nxitjen për të luftuar dhe që të përgatitën për të dhe për durimin në këtë rrugë dhe të mallëngjyerit të tyre për të marrë pjesë në atë me çdo gjë si shkëmbim për fitoren e islamit.

Dhe nëse je e kënaqur me poshtërim ndaj fesë tënde, dhe je e kënaqur me përulësi dhe nënçmim për ty dhe për Umetin tënd, atëherë nuk ka ndonjë gjë që mund të bëjmë për ty para Allahut. Por ne ta tërheqim vërejtjen për hidhërimin e Allahut dhe për Dënimin e Tij, dhe ne të themi ty, ke frikë Allahun dhe mos u bërë një pengesë në rrugën e burrave për në xhihad. Më së paku çka kërkohet prej teje është që ti të heshtësh kur burrat nisen për xhihad, dhe ti të jesh e kënaqur ndaj asaj që Allahu ka urdhëruar. Dhe ta dish, se kur ti pengosh burrat prej

xhihadit, qofshin ata bijtë tuaj apo burrat tuaj apo vëllezërit tuaj apo të tjerë përveç tyre, atëherë ajo është një formë e pengimit të njerëzve prej Rrugës së Allahut, dhe Allahu kurrë nuk do të jetë i kënaqur me atë. Pra nëse ti nuk do të shkatërrohesh me shkuarjen e tyre, ti nuk ke të drejtë legjislative ti pengosh ata prej xhihadit. E ndoshta je e befasuar për këtë, dhe ti thua, "Si ka mundësi që nëna mos të ketë ndonjë të drejtë derisa i Dërguari i Allahut s.a.v.s., siç është transmetuar prej Buhariut dhe të tjerëve, prej Abdullah Bin Amr, Allahu qoftë i kënaqur me të, i cili ka thënë, **'Një njeri erdhi tek Pejgamberi dhe e pyeti atë që ti jep leje që të merr pjesë në xhihad, kështu që ai i tha, 'A i ke prindërit gjallë?' Ai tha, 'Po'. Pejgamberi tha, 'Në ata është xhihadi yt.'"**

Ne do të përgjigjemi se këto lloje të Haditheve nuk janë të fshehura prej nesh, por ka edhe Hadithe tjera që janë të ndryshme me këtë, dhe është obligimi që të veprojmë sipas të dyve, dhe të vepruarit me ta vije me atë që çka Ibn Haxheri ka thënë në El-Fet'h në sqarimin e këtij hadithi. Ai ka thënë, "Dhe se më e qartë se ajo – d.m.th. Hadithi i sipërm – është një Hadith prej Ebu Sa'idit në Sunen Ebu Davud, me tekstin, **'Kthehu dhe merre lejen e tyre, dhe nëse ata të japin leje, atëherë lufto, dhe nëse jo, atëherë bindu atyre.** Është bërë i vërtet prej Ibn Hibbanit, dhe shumicës së dijetarëve që tha, Xhihadi bëhet i ndaluar nëse prindërit e ndalojnë atë, apo nëse njëri prej tyre [e ndalon atë], me kusht që ata të dy të jenë musliman, për arsye se bindja ndaj tyre është obligim, dhe se Xhihadi është Fard Kifaje. Por nëse Xhihadi bëhet obligim individual (Farrd Ajn), atëherë nuk ka nevojë për leje. Dhe çka e përkrahë këtë është çka është transmetuar në mënyrë të ndryshme prej Ibn Hibbanit, prej Abdullah Bin Amrit, se, **'Një njeri erdhi tek Pejgamberi s.a.v.s. dhe e pyeti atë për**

veprat më të mira. Ai tha, 'Namazi.' Njeriu tha, 'Pastaj çka?' Ai tha,'Xhihadi.' Njeriu tha, 'Në të vërtet unë kamë prindër. Ai tha, 'Unë të urdhëroj që të jesh i mirë ndaj tyre.' Ai tha, 'Pasha Atë i Cili të ka dërguar ty si Pejgamber me të vërtetën, unë me të vërtet do të luftojë dhe unë me të vërtet do ti lë ata. I Dërguari i Allahut tha, 'Atëherë ti e dinë më së miri.'[11] Dhe varetë se kur xhihadi bëhet Fard Ajn, në ujdi me dy Hadithet." Fund i citimit.

Dhe në kohën tonë xhihadi është obligim individual, oj nënë nuk ka nënshtrueshmëri ndaj mos nënshtrueshmëris ndaj Allahut.

El-Kurtubi në tefsirin e tij [7/151] ka thënë, "Mund të ketë situata kur është obligim që çdonjëri të del [për xhihad], dhe kjo është në rast se xhihadi bëhet obligim individual për shkak të dominimit të armikut mbi një copë të tokës apo banorëve të vendit. Pra nëse ky është rasti, bëhet obligim për të gjithë banorët e atij vendi që të nguten dhe të dalin [në xhihad], qoftë lehtë apo vështirë, të rinj apo të vjetër, çdonjëri sipas kapacitetit të tij apo të saj. Ai i cili ka baba mund të shkoj pa lejen e tij, njashtu sikurse ai që nuk ka baba. Dhe asnjëri i cili ka mundësi të dal, qoftë i pasur apo i varfër, nuk duhet të qëndroj mbrapa. Pra nëse populli i atij vendi nuk kanë mundësi ti bëjnë ballë armikut të tyre, atëherë është obligim për ata afër tyre dhe ata që janë fqinjë të tyre të dalin [për xhihad], varësisht prej asaj se çka kanë nevojë populli i atij vendi, derisa të dihet se ata kanë kapacitet ti bëjnë ballë armikut dhe ta dëbojnë atë. Dhe njashtu për çdonjërin i cili e dinë dobësinë e tyre ndaj armikut, dhe se ka mundësi të arrij atje dhe të ju ndihmojë, ai gjithashtu duhet të shkojë tek ata. Muslimanët janë të gjithë një dorë kundër atyre që ju kundërvihen atyre, derisa populli i regjionit në të cilin armiku

është lëshuar në të dhe e ka okupuar atë [të kenë mundësi] që të ngritën dhe ta dëbojnë armikun, në këtë pikë obligimi bije prej pjesës tjetër.” Fund i citimit.

Pra mu përgjigj, oj nënë...

Ja ku është Palestina, armiku e pushtoi atë dhe askush s’pati mundësi që ti zmbraps ata, qofshin ata të cilët ishin afër apo larg tyre. Pra a është xhihadi, deri më sot, Farrd Kifajeh? Dhe ja këtu është El-Endelusi, armiku e pushtoi atë ka disa shekuj, dhe njashtu Çeçeninë, Kashmirin, Filipinet, Burmën, Eritrin dhe vendet tjera muslimane. Të gjitha ato ishin pushtuar prej armiqve, dhe ata i zhdukën mësimet e fesë për brenda tyre, dhe i poshtëruan muslimanët dhe i morën si të dobët dhe aplikuan dënime të tmerrshme ndaj tyre, derisa ne arrijmë në atë gjendje ku ne shohim kryqëzat të re e cila po zhvillohet kundër Afganistanit.

Pra edhe pas asaj, oj nënë, a duhet të themi se xhihadi ende është Fard Kifejeh, dhe se a të bindemi ty dhe të qëndrojmë mbrapa është më obligim se ai? Ne kemi thënë mjaftë; ne kemi shijuar mjaft poshtërim, oj nënë.

11 Fet’h El-Bari 6/106 – Raportuar prej Ibn Hibanit si Sahih

Ibn Kudame ne El-Kafi [4/255] ka thënë,"Kur xhihadi bëhet obligim individual nuk nevojitet leje prej prindërve të tij për arsye se është bërë obligim individual, pra ai nuk duhet ta konsideron lejen e tyre në atë, njashtu siç [nuk ka nevojë] për obligimin e Haxhit dhe të gjitha aktet tjera obliguese. Nuk ka dëgjueshmëri ndaj tyre në braktisjen e tyre (të obligimeve), për arsye se braktisja e tyre është mosbindje, dhe se nuk ka dëgjueshmëri ndaj krijesave në mosbindje ndaj Allahut, sikurse që është kërkimi i diturisë së obligueshme të cilën ai nuk mund ta arrin në vend, dhe kështu me radhë."

Nuk ka nevojë që ta zgjasim motra ime, por kjo është një pjesë e tematikes dhe ne do të hyjmë më detalishtë në një vend tjetër, In Sha Allah, dhe e lusim Allahun që të na ndihmoj dhe të na asistoj.

Por këtu kthehemi dhe e ri theksojmë se nuk ka rrugë për atë që të jetë e lejueshme për ty që ti pengosh burrat prej xhihadit, përveç se nëse shkuarje e tyre do të shkakton ty dhe fëmijëve tuaj shkatërrim. Për ndryshe, atëherë ta dish se përpjekja juaj për ti penguar ata është një lloj i pengimit prej Rrugës së Allahut, dhe ti do ta arrish një pjesë të thënies së Allahut rreth mosbesimtarëve, kur Ai tha për ata:

"Ata që i japin përparësi jetës së kësaj bote ndaj botës tjetër, pengojnë nga rruga e All-llahut dhe kërkojnë shtrembërimin e saj. Të tillët qartas janë në humbje."[12]

Pra ke frikë Allahun dhe Ditës së Madhe kur do të qëndrosh para Allahut dhe Ai do të pyet ty, **"Pse i ke penguar [burrat] prej rrugës Sime?" Me çka do ti përgjigjesh? Dhe çka do ti thuash?**

A do ti thuash se Dynjaja ishte më e dashur për mua se feja Yte?

Apo do ti thuash se biri dhe burri im janë më të dashura për mua se sa Allahu dhe i Dërguari i Tij?

Përgjigju, dhe çka do që dërgon përpara sot, do ta gjesh nesër, dhe e nesërmja është me të vërtet afër!

Dhe nëse refuzon, oj robëreshë e Allahut, ti pasosh gratë e devotshme, dhe njashtu kthehesh mbrapa, dhe nuk i bindesh Zotit tënd duke i penguar burrat prej rrugës së Tij, atëherë në të vërtetë ne kërkojmë prej teje pash Allahun ndale të ligën tënde prej Umetit. Mos u bë një instrument i përdorur prej armiqve të Allahut për ti rrënuar principet e Umetit dhe sjelljen e tij, me ekspozimin tënd haptazi dhe me korruptimin tënd dhe me pakujdesin tënde. Por në të vërtet ne kemi pritur mirë prej teje, por nëse ti refuzon, atëherë ne shpresojmë të jemi të shpëtuar prej së ligës tuaj, dhe e lusim Allahun që Ai ta ndal të ligën e mëkatarëve të Umetit, dhe që ti bëjë të zënë me vetën e tyre, larg prej nesh. Në të vërtet Ai është pronar i asaj dhe ka Mundësi ta bëjë atë.

Dhe thirrja jonë përfundimtare është të gjitha falënderimet i takojnë Allahut, dhe bekimi i Allahut qoftë mbi të Dërguarin e Tij, familjen dhe shokët e tij.

Vëllai juaj,

Jusuf Bin Salih El-‘Ujejri.

12 Ibrahim:3